

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Bygning, Salg, Udførsel og Bortfragtning af Skibe.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1801; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1093).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Birch: Som Ordfører for et Mindretal ønsker jeg, da ikke nogen anden har bedt om Ordet, allerede nu at oplyse, at Grunden til, at dette Mindretal i Betænkningen har udtalt sig særligt om et enkelt Spørgsmaal, er den, at et Flertal har fastholdt ved en udtrykkelig Udtalelse at ville opfordre Handelsministeren til at undersøge Muligheden for at skaffe Materialier til Skibsbygning, ikke til Bygning i al Almindelighed, men til Bygning for Statens Regning. Det Mindretal, for hvilket jeg er Ordfører, lægger Vægten paa at faa Materialier til Bygning af Skibe, hvad enten det bliver til Bygning for privat eller for Statens Regning uden at lægge Hovedvægten paa det sidste. Hermed skal ikke være sagt, at vi ikke, hvis Nøden driver dertil, kan være med til at bygge Skibe for Statens Regning, men det, som for os navnlig vil være afgørende i saa Henseende, er Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde vise sig lettere at skaffe Materialier til Bygning af Skibe for Statens Regning end for privat Regning, og det vil endvidere være i høj Grad medbestemmende for Mindretallet, om Forholdene kommer til at ligge saaledes, at Staten enten ved Overskud eller ved Lovforanstaltninger har skaffet sig Indflydelse paa eller Kontrol med, hvorvidt den danske private Handelsflaade bliver udnyttet først og fremmest til Gavn for Danmark. Der er forskellige andre Hensyn, som maa komme til Overvejelse ved Afgørelsen af et saa principielt vigtigt Spørgsmaal, for Eksempel Hensynet til Prisen paa Skibene og endnu meget andet.

Jeg skal ikke yderligere uddybe dette Spørgsmaal, lige saa lidt som jeg skal komme ind paa en Omtale af den Stilling, Regeringen har indtaget overfor Rederne

under den forløbne Del af Krigen. Jeg skal i den Henseende henholde mig til, hvad der tidligere har været udtalt fra denne Plads af Venstres Ordførere og af de enkelte Medlemmer af dette Parti.

Jeg retter sluttelig en Tak til den højtærede Minister og til Udvalget for, at de paa de Punkter, hvor Venstre ved første Behandling har fremsat Særønsker, har imødekommet disse. Vi kan i den Anledning tilraade at stemme for samtlige Ændringsforslag.

Ordføreren (Ivar Berendsen): Indstillingen om at fremme dette Lovforslag og Indstillingen om visse Ændringer i Formuleringen fremkommer enstemmigt fra Udvalget. Den Mindretalsbemærkning, som i Betænkningen er tilføjet af Venstres og det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget, angaar et Spørgsmaal, som er opstaaet under Udvalgsbehandlingen, et vigtigt Spørgsmaal, men et Spørgsmaal, som ligger udenfor Lovforslaget. Jeg fremhæver dette straks og stærkt, fordi der i den offentlige Omtale af Udvalgsbetænkningen har været enkelte, men bestemte Hentydninger saavel til, at her foreligger en Art Fremtvingelse af Lovforslagets Fremme fra Flertalspartierne Side, som til, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal vedrørende Lovforslaget. Begge Dele er urigtige, Udvalgets Medlemmer har, saaledes som det burde være Regelen i alle Udvalg, forhandlet sig igennem Problemerne og, jeg tør sige, meget omhyggeligt gennemgaaet dem og har saa fundet at kunne bøje deres Anskuelser sammen i en enstemmig Indstilling, som dels udgik fra Handelsministeren, dels tiltraadtes af ham. Og jeg tror ikke, jeg bliver modsagt fra nogen Side, i alt Fald indenfor Udvalget, naar jeg paastaar, at selv om selvfølgelig de almindelige politiske Udgangspunkter har bevirket, at vore Betæneligheder overfor Indskrænkningerne i det frie Erhverv og vor Erkendelse af Indskrænkningernes Nødvendighed har ligget paa indbyrdes afvigende Dele af Lovforslaget, har det fælles Udgangspunkt ikke været fraveget, nemlig det, at de Indskrænkninger, der maa gøres for at sikre det danske Samfund Tilførselstønnage ogsaa efter Krigen, skulde være saa faa og saa lidet snærende som vel muligt. Det er ikke første Gang, jeg under Krigen har haft den Glæde at staa som Ordfører for et enigt Udvalg ved anden Behandling, efter at første Behandling har vist betydelige Divergenser i An-